

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1101

20.04.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andre revolusjonen Bind I: Tro og kamp

Del 14

Det er ikke mitt ønske eller min oppgave å forklare eller rettferdiggjøre Det tredje rikets antijødiske tiltak. En ting er sikkert: Den nasjonalsosialistiske statens politikk overfor jødene var hard - kanskje tidvis for hard. Av hensyn til den historiske sannheten må imidlertid én ting slås fast:

Nasjonalsosialismen har aldri planlagt eller gjennomført et folkemordprogram mot jødene! Massemord er ikke et virkemiddel i nasjonalsosialistisk politikk! Det har aldri vært noen forbrytelse mot det jødiske folk. Som medlem av den yngre generasjonen er jeg ingen ekspert på dette spørsmålet, hovedsakelig fordi jeg ikke er så interessert i fortiden som i nødvendigheten av nasjonalsosialistisk politikk i nåtiden og fremtiden. På grunn av den uopphørlige fiendepropagandaen, usikkerheten og tvilsomheten i mange kilder og makthavernes massive politiske interesse i å demonisere nasjonalsosialismen, tror jeg ikke at vi vil få vite hele sannheten om Det tredje rikets virkelige jødepolitikk, Jeg tror ikke at vi vil få vite den fulle sannheten om Det tredje rikets virkelige jødepolitikk så lenge de som nøt godt av den allierte seieren fortsatt sitter ved makten, men at vi har blitt løyet for i flere tiår, slik øyenvitner som **professor Rassinier**, en fange i Buchenwald, **Christophersen**, en forskningsassistent ved Kaiser Wilhelm-instituttet i Auschwitz, og forskere som den amerikanske professoren **Butz** siden har bevist.

Det har helt sikkert vært tyske krigsforbrytelser - spesielt mot de forhatte jødene - overgrep, avvik og forbrytelser som vi beklager, men man kan ikke fordømme en verdensanskelse på grunn av individuelle ugjerninger begått i dens navn, selv ikke under en forferdelig krig. Ellers burde vi etter massebordene i den franske republikken og folkemordet på de nordamerikanske indianerne ("Bare en død indianer er en god indianer", mente de alltid så moralske amerikanerne i forrige århundre) ikke lenger snakke om demokrati, og etter de millioner av ofrene for kollektiviseringen og "Gulag-arkipelet" burde vi ikke lenger snakke om marxisme!

Et verdensbilde utvikler seg, lærer av feil, vokser av problemer. Den virkelige forbrytelsen i denne tiden ligger et annet sted:

For andre gang på et halvt århundre hadde sionismen kastet verden ut i en krig mot Tyskland. I 1945 var den tyske makten igjen knust, den andre verdenskrigen var også tapt, og igjen var det forræderi involvert. Det er ikke noe mirakel at vi tapte krigen! Det ville vært et mirakel å vinne, selv om fienden satt i vår egen generalstab, på viktige kommandoposter! Omfanget av forræderiet til spesielt høye offiserer i Wehrmacht - reaksjonære og frimurere - er ufattelig og roper på soning! Og hvis vi en gang må dra halvdøde gamle menn opp fra sykesengene, disse forræderne som ikke brydde seg om soldatenes liv og rikets frihet og eksistens, bare de kunne styrte et forhatt regime og gjenvinne sine privilegier, må forræderne henges.

Men tilbake til sionismen:

Denne gangen var seieren total. Helt fra begynnelsen av sørget man for at bare motstandsmenn og emigranter - okkupasjonsmaktens og sionismens lydige tjenere - kom til makten i Vest-Tyskland, som i Ostmark. På denne måten kunne sionistene holde seg mer i bakgrunnen, og deres gjenvunne makt fortsatte å gå ubemerket hen blant folket. I dag kan man høre den utbredte oppfatningen:

"La dem være i fred. De 30 000 jødene i Forbundsrepublikken spiller ingen rolle lenger."

Det motsatte er tilfelle. Flere tiår etter krigen er Tyskland fortsatt et okkupert land, og etter sionistenes vilje vil det forbli det i all fremtid. For å få folket til frivillig å utholde okkupasjonsstyret var det nødvendig med en rekke tiltak.

Divisjon:

Tyske grenseprovinser, til sammen en fjerdedel av rikets territorium, ble skilt ut og fordelt til naboene. Østsonen ble tvunget inn under sovjetiske stridsvogner. Ostmark ble erklært som en selvstendig, nøytral stat med et juridisk og

avtalemessig forbud mot annektering. De vestlige sonene måtte imidlertid ta USA som forbilde og ble til Okkupasjonsrepublikken Tyskland.

Denazifisering:

Som mulige bærere av en nasjonal motstandsbevegelse ble nasjonalsosialister først satt i konsentrasjonsleirer ("automatisk arrestasjon"), de fikk yrkesforbud i mange år, eiendelene deres ble konfiskert, de fikk i utgangspunktet ikke lov til å drive politisk virksomhet og ble stadig utsatt for nye bølger av forfølgelse og omskolering.

Velstand:

De liberal-kapitalistiske systemene i Ostmark og Vest-Tyskland forsonte folk og system ved å øke velstanden, og det er menneskelig forståelig at de fleste tyskere, etter krigens redsler og det direkte okkupasjonsstyrets elendighet, var glade for endelig å kunne leve godt for en gangs skyld. I mindre grad gjaldt dette også i østsonen, selv om okkupasjonsstyret der forble mer utpreget og påtagelig enn i Vest-Tyskland, der knapt noen tenkte over det når seiersmaktenes tropper marsjerte gjennom tyske byer.

Omskolering:

Hele nasjonen ble hjernevasket. Løgn og krigspropaganda ble historie, som ingen får lov til å rokke ved, ble "sikker kunnskap" om samtidshistorien, som tyske domstoler - som sionistenes og okkupantenes lydige tjenere - troskyldig erklærte, noe man ikke trengte å bevise, for "alle vet jo at Tyskland var skyld i de to verdenskrigene og at nazistene drepte seks millioner jøder." - Noe som for øvrig fortsatt ville ha vært en liten prosentandel av massedrapene under Stalin, den høyt verdsatte allierte i korstoget mot demokratiet og menneskeheten. " - Noe som for øvrig fortsatt ville vært en liten prosentandel av masse mordene under Stalin, den høyt verdsatte allierte i korstoget for demokrati og humanitet, og omtrent like mye som de uskyldige ofrene for terrorbombing og fordrivelse! - Denne hjernevaskingen har vært så vellykket at mange mennesker nekter å ta i betraktning de frifinnende argumentene eller å ta motbevis til etterretning.

Det er ingen nasjon i verden som åpenbart lengter så mye etter å få lov til å være skyldig. Hvis andre for en gangs skyld ikke anklager oss, gjør tyskerne det selv, og Brandt, en emigrant og sionistisk tjener, knelte ydmykt for de polske landranerne i det tyske folks navn! Omskolering er sionistenes virkelige suksess. Den alene hindrer de sunne elementene i vårt folk i å forene seg i en bevegelse for frihet. Det er en forferdelig forbrytelse, for med sin historie har de frarøvet vårt folk dets sjel. Det er hovedgrunnen til vårt hat mot denne verdenspesten som har kastet alt vi holder hellig i støvet.

Kunstig dekadanse:

Ødeleggelsen av kulturlivet vårt, amerikaniseringen av livsstilen vår, forsømmelsen av byene våre, forsømmelsen av deler av ungdommen vår, den sykelige konsumerismen, kravene om raseblanding og integrering av utenlandske arbeidere, nedgangen i fødselstallene, økningen i pornografi, promiskuitet og seksuelt overførbare sykdommer, tilbaketrekningen til privatlivet og mye annet er symptomer på en kunstig dekadanse. Kunstig, fordi flittigheten, arbeidsviljen og effektiviteten i vårt folk fortsatt er til stede, selv om de er mørbanket. Motstandskreftene rører seg fortsatt i folkekroppen, og det viser seg at nettopp disse kreftene stadig blir sterkere i den yngre generasjonen. Kunstig dekadanse er sionistenes siste - så å si endelige - middel til å ødelegge en folkekropp. Det siste stadiet før "verdensstaten" de drømmer om (jf. grev Coudenhove-Kalergi, grunnleggeren av Paneuropa-bevegelsen i 1926: "Det vi streber etter, er den afro-eurasiske blandingsrasen under ledelse av jødernes "åndelige adel"" - (anførselstegnene er mine, M.K.).

Nå forstår vi mekanismene som driver vestlige samfunn til selvmord. Det ligger en stor plan bak, for politikernes handlinger kan neppe forklares med dumhet alene. Sett i dette lyset:

Hva er det å si mot at "Sionistprotokollene" i det minste inneholder en sann bakterie, for den utviklingen som beskrives der, i begynnelsen av vårt århundre, har akkurat skjedd. En tilfeldighet?

Det sionistiske maktsenteret ligger i Nord-Amerikas forente stater. Dette er også grunnen til at venstresidens antisjonisme ikke har lyktes, i den grad den i det hele tatt er ærlig ment:

Den antisjonistiske venstresiden har helt korrekt erkjent at Israel i seg selv er levedyktig - bare et maktinstrument. Men den ser hovedfienden i kapitalismen og konkluderer med at sionismen er et redskap for kapitalismen, og at staten Israel bare er en forpostfektning for den amerikanske imperialismen, en stake i kjødet på den arabiske nasjonen. Dermed blir sionismen en sekundær krigsskueplass for venstresiden - et regionalt problem. Men for å lykkes må den antisjonistiske kampen ta utgangspunkt i at sionismen er vår hovedfiende:

Det er ikke USA som kontrollerer den jødiske staten og bruker den til sine imperialistiske formål, men sionismen som dominerer amerikansk politikk og tvinger USA til å følge en kurs i Midtøsten som er svært skadelig for landets nasjonale interesser. **"Kapitalismen er et redskap for sionismen!"**

Amerika er en sionistisk koloni, akkurat som Forbundsrepublikken er en amerikansk koloni. Her ligger kilden til sionismens makt. To ganger bestemte USA seg for verdenskrig mot Tyskland. Begge gangene ønsket det amerikanske folket fred, og sionistene tvang frem krigen. I dag presser de frem stadig nye våpen og økonomisk støtte til Israel - de kontrollerer den amerikanske økonomien, spesielt store deler av bank- og forsikringsbransjen. De eier alle de store TV-kanalene og de fleste av de kjente og respekterte store dagsavisene, de er den best organiserte og mektigste "pressgruppen" i parlamentet, senatorer og kongressmedlemmer tjener dem, de er i avgjørende mindretall ved presidentvalgene, de er herrer i den største amerikanske byen, New York, hvis borgermester alltid er jøde. Det finnes ingen amerikansk regjering uten jødiske ministre i nøkkelposisjoner - fra Morgenthau til Kissinger og Blumenthal. Det bor flere jøder i USA enn i noe annet land i verden, inkludert Israel. Med enkelte amerikanske regjeringer får man følelsen av at ekte amerikanere ikke er skikket til å styre:

Du finner bare jøder og negre! Men den som ikke er noen av delene, er sannsynligvis polakk eller noe lignende. Amerika er også - og dette er svært viktig - opphavet til B'nai-Brith-logen, moderlogen og hovedkvarteret for verdens frimureri, en loge som bare tar opp jøder og som er mektigere enn den offisielle regjeringen. Fra B'nai-Brith-logen kommanderes frimurere over hele verden, og herfra går trådene til Council of Foreign Relations (CFR).

Bak dette harmløse navnet skjuler CFR den virkelige amerikanske regjeringen seg. Det er her presidenten tenker, det er her "beslutningene" tas. Det er her de nærmeste forbindelsene finnes mellom Sions vise menn, den amerikanske økonomien, de multinasjonale selskapene og - som ordremottakere - regjeringsapparatet. Det er her de snakker om utformingen av en fremtidig verden, "én verden" - verdensregjeringen.

CFR har i sin tur innflytelse på den såkalte "Bilderbergkonferansen", en hemmelig frimurerorganisasjon som påvirker politikken i de europeiske statene, og hvor de mest innflytelsesrike politikerne og industrialistene i Europa er samlet. Bilderbergerne ønsker å spille en lignende rolle i Europa som CFR i USA, som de har personlige forbindelser til. Hele dette nettverket er det vi kaller den gylne internasjonale, reaksjonens hovedkvarter. Her står motstanderen av folkenes og de nasjonale frihetsbestrebelsene. Gjennom CFR er det også en forbindelse til sionismens andre verktøy - til den kommunistiske dominanssfæren. Knappt noen påstand virker så utrolig, så "sprø" på befolkningsmassene som det nasjonalsosialistiske utsagnet: **"Kommunismen er et redskap for sionismen!"**

Februarrevolusjonen i 1917, som utløste tsarens fall, var en frimurerrevolusjon. Det fremgår av memoarene til Kerenskij, som var russisk statsminister frem til

bolsjevikene kom til makten. Februarrevolusjonen gjorde det mulig for bolsjevikpartiet, som bare var et lite parti, å organisere seg på en slik måte at et kupp - og det var alt det var til å begynne med - hadde en sjanse til å lykkes. Oktoberrevolusjonen ble finansiert på to måter:

Gjennom frimurerkretser ble interessen vekket hos den keiserlige tyske generalstab, som hadde en forståelig interesse av å avlaste østfronten gjennom en russisk revolusjon.

Gjennom jøden Trotskij (hans egentlige navn var Bronstein), den egentlige organisatoren av revolusjonen og seieren i den påfølgende borgerkrigen, strømmet betydelige økonomiske ressurser - blant annet fra det jødisk-amerikanske bankhuset Warburg - inn i bolsjevikpartiets kasse. Nesten alle de ledende bolsjevikene var jøder eller av jødisk avstamning, for eksempel Lenin, Kaganovitsj, den beryktede Tsjeka-sjefen Dzjerzinskij og fremfor alt Trotskij.

Sistnevnte var den avgjørende skikkelsen, sionistenes fortrolige i ledelsen av bolsjevikrevolusjonen. Trotskij var også den tiltenkte etterfølgeren til den syke Lenin, helten i den "permanente revolusjonen" som skulle bringe hele Europa under bolsjevikisk styre. Verken bolsjevikledernes opprinnelse eller deres finansieringskilder kan fornektes. Selv om detaljene fortsatt kan virke mystiske, er sionistenes støtte til marxismen ikke mer tvilsom enn at det var jøder som utviklet den og brakte den til makten. Og finnes det egentlig noen bedre idé enn å forfølge den samme ideen om "én verden", eller verdensrevolusjonen, ovenfra og nedenfra samtidig?

Massene er blendet av skuespillet av en tilsynelatende konfrontasjon mellom kapitalisme og kommunisme og legger ikke engang merke til at makthaverne i begge systemer er de samme, og at de aldri har skadet hverandre, men stilltiende deler verden mellom seg. Til tross for alle de ytre, antikommunistiske frasene, har vi i realiteten fra begynnelsen til i dag opplevd en uavbrutt favorisering av Sovjetunionen fra amerikansk side. Her er bare noen få stikkord:

Finansiering av Lenin og Trotskij av jødisk-amerikanske storbanker; manglende vestlig støtte til antikommunistene og tsarlojalistene under borgerkrigen; sovjetisk-amerikansk allianse i krigen mot Tyskland; redning av det militært allerede beseirede Sovjetunionen ved massiv og gratis utrustning av den sovjetiske hæren (leie- og låneavtale); deling av Tyskland og Europa mellom USA og Sovjetunionen; avståelse fra å bruke pressmulighetene som ligger i USAs atombombemonopol og anerkjennelse av Sovjetunionen som den andre verdensmakten, lenge før den egentlig ble det maktpolitisk (en merkelig "spionasjesak" spiller hemmelighetene om atomforskningen i hendene på den sovjetiske ledelsen, den sovjetiske atombomben følger, og utvidelsen av denne aksepteres uten motstand); ingen vestlig hjelp til opprørene i østblokken - Ukraina,

Ungarn, Østsonen -; amerikansk støtte til sovjetisk avkoloniseringspropaganda (dermed knuser de to stormaktene de siste relativt uavhengige rivalene, de franske og engelske koloniimperiene); muliggjøring av kommunistisk seier i Kina ved plutselig å kutte militærhjelpen til det nasjonale Kina midt under borgerkrigen; levering av vestlig teknologi til Sovjetunionen; Vietnam og Angola osv., osv.

Listen er uendelig lang. Selv de som ikke tror på "konspirasjonsteorier" i historien, må innrømme at så mye "dumhet" ikke lenger er normalt, ikke lenger tilfeldig. Hvert eneste punkt kan forklares annerledes, men denne utviklingen i mer enn seksti år? Bare tilfeldigheter?

Hvis alt er tilfeldigheter, burde det ifølge sannsynlighetsberegningen også være slik at avgjørelser fra tid til annen faller ut til vår fordel. Men der dette er tilfelle - for eksempel i frigjøringen av den kinesiske kommunismen fra sionistisk innflytelse, i den kinesisk-russiske konflikten - er vestlig politikk nærmest desperat etter ikke å utnytte dette. Nei, det må være klart for alle at det er helt andre planer og ideer som forfølges her. Men hva storkapitalister og kommunister kan ha til felles, hva de har felles interesser i, er ubegripelig for gjennomsnittsborgeren. For de kommunistiske makthaverne synes det klart at de trenger Vestens teknologi, økonomiske bistand, kunnskap og rikdom.

Men innsiderne - det lille sjiktet av storkapitalister, bankfolk, ledende frimurere og sionister - hva vil de? De har enorm makt over den vestlige verden, multikonsernene er sanne stormakter, de er uendelig rike - hva annet kan disse insiderne ønske seg, strebe etter? Det er bare én ting som kan øke deres makt basert på penger og innflytelse: **absolutt makt - verdensherredømme!**

Her møtes den røde og den gylne internasjonale - i den felles drømmen om total makt over jorden. Det er også her kapitalismen og kommunismen forenes i sionismen - den maktpolitiske realiseringen av det guddommelige løftet om verdensherredømme for det utvalgte folket. Totalt verdensherredømme forblir imidlertid totalt verdensherredømme, i hvert fall for makthaverne. Den absolutte makten kjenner ingen ulike manifestasjoner, den forblir alltid den samme, uansett under hvilken maske og hvilket navn den opptrer. Det er ingen forskjell på storbankieren og generalsekretæren; her åpner den ene motstanderen av folkenes og nasjonenes utviklede, naturlige orden seg. Idealismens og menneskeverdets motstander! Uansett burde det ha blitt klart at sionisme betyr mer enn opprettelsen og opprettholdelsen av en jødisk stat i Palestina.

Dr. Nahum Goldmann, som ofte er forbløffende ærlig, men som også vet at

mekanismene til pro-jødiske opinionsdannere fungerer så godt at risikoen for hans uttalelser er lav, utdyper:

"Jødene kunne ha fått Uganda, Madagaskar og andre territorier som sitt jødiske fedreland, men de ville absolutt ikke ha noe annet enn Palestina, ikke fordi metalloider og metallpulver til en verdi av 5 billioner dollar kan produseres fra Dødehavet ved fordampning, ikke fordi jordsmonnet inneholder tjue ganger mer olje enn alle oljereservene i Nord- og Sør-Amerika til sammen, men fordi Palestina er veikrysset mellom Europa, Asia og Afrika, fordi Palestina utgjør det virkelige sentrum for verdens politiske makt, det strategiske sentrum for verdensherredømme." (Tillegg av 6.3.1979;)

Vår overbevisning deles også av andre personligheter. Den øverste religiøse lederen for de islamske sjiamuslimene og seierherren over den prosionistiske sjahen, **Khomeini**, skrev i sin bok "Det islamske regimentet" i 1968:

"... det er vår plikt å avsløre disse intrigene og rope høyt til verden at jødene og deres utenlandske støttespillere har konspirert mot islam for å bane vei for jødene til å dominere verden ..."

Spørsmålet om hvordan vi skal løse det jødiske problemet gjenstår. Hvordan kan vi konfrontere denne formidable makten som ser ut til å ha alle muligheter på sin side?

For det første er det lettere å bekjempe en motstander som blir gjenkjent. Det har alltid vært en viktig strategi for sionismen å holde seg i bakgrunnen og arbeide i det stille. Forbudet mot såkalte "antisemittiske" skrifter og bøker, den milde undertrykkelsen av nasjonale ideer og hjernevaskingen tjener alle dette målet. Dette er ikke lenger mulig! Folk er endelig i ferd med å våkne opp og spør etter de som virkelig former historien.

Jødeproblemet kan løses, den sionistiske verdenspestens makt må brytes. I tilfelle vår maktovertakelse vil jødene umiddelbart miste tysk statsborgerskap og bli underlagt fremmed lov!

Da må de forlate sine maktposisjoner og oppføre seg som folkets gjester. Dette er selvsagt ingen løsning, men en ensidig nasjonal handling ville være katastrofal, slik historien har vist. Sionismen ville bare snakke om jødeforfølgelse igjen i skingrende toner og forsøke å kaste verden ut i en tredje krig.

Sionismens verdensomspennende makt må også brytes over hele verden. Da blir det også mulighet for en naturlig verdensorden basert på folk og raser,

mens skrekvisjonen om en absolutt, materialistisk verdenstvangsstat - et ulykkelig folks villfarne drøm - ikke kan bli virkelighet. Jødene bør ha sin egen stat der de kan leve fritt. Denne staten må være levedyktig og omfatte alle jøder. Denne nye jødiske nasjonalstaten må ikke ligge i Palestina. Palestina er og forblir arabernes hjemland! Men det er fortsatt plass nok i verden til et hardtarbeidende, intelligent folk som da ikke lenger trenger å være verdens terror. Sagt på nytt:

Vårt hat er rettet mot den sionistiske verdenspesten, ikke mot den enkelte jøde. Det har alltid vært jøder som ikke ble sionismens redskaper, og det er det fortsatt. Det er til dem og til de jødene som overhodet ikke har noen klar formening om sine sionistiske ledes forbrytelser at vi henvender oss:

"Bli et folk som andre, gi avkall på drømmen om utvalgthet. Ikke hev deg stolt over goyim (ikke-jøder), da vil du ikke møte deres motstand. La oss trekke en grense og begynne på nytt!"

Men hvis dette ikke skjer og sionismen ikke gir opp sine verdensomspennende, kriminelle planer, vil den bli knust uten nåde.

Den endelige løsningen på jødespørsmålet:

Dette betyr IKKE utryddelse av det jødiske folk, men en KOMPLETT ØDELEGGELSE av sionismen.

Denne endelige løsningen er den viktigste oppgaven i nær fremtid.

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonaldsolistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

NSDAP/AO nsdapao.info